
HAMLET

William Shakespeare

PROJECTE INGENU

Dossier pedagògic

Espectacles amb classe 2020-2021

Sumari

1. Introducció	pàg. 3
2. Propostes de treball prèvies a la funció de teatre	pàg. 5 a 12
2.1. L'origen de l'obra	pàg. 5
❖ Resum de l'obra	pàg. 6
❖ L'autor: William Shakespeare	pàg. 7
❖ Activitats d'aprenentatge	pàg. 8
2.2. La versió teatral de Projecte Ingenu	pàg. 9
❖ L'escenificació de Projecte Ingenu	pàg. 9
❖ Punts d'atenció per entendre millor <i>Hamlet</i>	pàg. 10
❖ Activitats d'aprenentatge	pàg. 10
3. Propostes de treball posteriors a la funció de teatre	pàg. 13 a 29
3.1. Exercicis sobre el contingut literal de l'obra	pàg. 13
3.2. Activitats entorn a la proposta escènica de Projecte Ingenu	pàg. 22
3.3. Els continguts temàtics de l'obra. Propostes de treball	pàg. 24
4. Annex	pàg. 29
4.1. Objectius didàctics generals potencials	pàg. 29
4.2. Continguts d'aprenentatges potencials	pàg. 29
4.3. Algunes respostes	pàg. 30
5. Bibliografia i webgrafia	pàg. 31

1. Introducció

Hamlet forma part de la història, no només literària, sinó també social i universal. *Hamlet* ha esdevingut un mite en la societat occidental i, com a tal, les seves múltiples facetes ens parlen de cadascun dels enigmes de la personalitat de l'ésser humà. La moral i la tradició es qüestionen davant la injustícia i els complots del poder. Una obra rabiosament actual.

La revisió de l'obra de William Shakespeare ens permet entrar en els grans temes de la humanitat al llarg de la història i sobretot actuals: l'amor, la traïció, la societat versus la intimitat, l'art, la política, la gelosia, l'enveja, la família, la monarquia, els rols de gènere, l'educació, la guerra, el més enllà, la fe, etc.

Hamlet som nosaltres en les fases d'adolescència, de vida adulta, de maduració i finalment de mort. La gran qüestió de la vida i la mort segueix sent en totes les nostres etapes: ser o no ser, aquest és el dilema.

Sobre les propostes prèvies:

El conjunt de propostes que formen aquest bloc, pretenen afavorir una recepció més rica i profunda del contingut de l'obra per part de l'alumnat.

D'acord amb el vostre criteri i la realitat concreta dels vostres alumnes, l'ús que pogueu fer dels recursos diversos d'aquest bloc ha de tenir com a objectiu principal una actitud de predisposició favorable de l'alumnat davant la representació teatral. Aquest bloc de recursos ha de servir, a més, per transmetre entre els alumnes les claus d'interpretació de l'obra, unes claus que els portin a fer una lectura més profunda del missatge teatral que connecti amb la seva capacitat d'anàlisi i comprensió dels fets i vivències relacionades.

De cara a l'assoliment total dels objectius pedagògics, les propostes de treball prèvies a la funció de teatre són, per tant, especialment importants. L'objectiu doncs, és crear les condicions més òptimes de recepció de l'obra entre aquests espectadors joves. Ens proposem que entenguin l'obra i la gaudeixin. I si aconseguim que això es compleixi haurem donat un pas endavant molt important cap al camí de l'estimulació pel gust del teatre, cap a la afició personal per a un instrument tan potent d'expressió cultural com és la representació dramàtica.

Si els acompanyem al teatre preparats, l'experiència serà molt més enriquidora.

Sobre les propostes posteriors:

Gaudim de la funció de teatre una vegada finalitzada. Allarguem el plaer i l'estimulació cognitiva, sensorial i artística que ens ha regalat l'obra teatral. Aquest és el propòsit essencial de la proposta d'activitats diverses pensades per a després de la funció.

Escolliu, canvieu i descarteu tot allò que no s'ajusti a la vostra manera de fer o als vostres interessos pedagògics. La proposta de grups de treball o parelles és merament orientativa. Procurem que aquestes activitats no acabin amb les ganes d'anar a teatre; al contrari, que serveixin per enriquir la interpretació del contingut de l'obra i del bon record que es pugui tenir. Intentem que les activitats proposades a l'alumnat els facin sentir, els facin pensar, sempre, de manera gratificant. Que s'esforçin, sí, però que sigui un esforç amb una finalitat viscuda personalment molt significativa i estimulant.

Us recomanem que abans d'assistir a la representació féu un lectura conjunta de les preguntes que vulgeu treballar amb el vostre alumnat per tal de poder tenir una mirada més activa durant la representació i poder recordar-ne els detalls.

Sobre les competències bàsiques educatives:

El material didàctic que proposem forma part d'un tractament que té l'objectiu de desenvolupar les competències bàsiques educatives. Per tant, veureu que les activitats formulades tindran un caràcter complex, és a dir, "competencial", en el sentit de generar actuacions per part de l'alumnat de exigeixin l'articulació d'habilitats, requisits, coneixements o procediments diversos. Evitem doncs, els processos mecànics o repetitius.

2. Propostes de treball prèvies a la funció de teatre

2.1. L'origen de l'obra

Hamlet és una de les tragèdies de William Shakespeare més populars juntament amb *Romeu i Julieta* i *Macbeth*.

Hamlet parteix d'una rondalla popular ja existent. Una de les primeres fonts que s'estudien és la *Gesta Danorum* de Saxo Grammaticus, en llatí i amb final feliç. També hi ha una versió danesa que va ser traduïda i amplificada pel francès Belleforest. Entre la rondalla original i la tragèdia final de *Hamlet* que desenvolupa William Shakespeare, hi ha un pas intermig. Sembla ser que hi havia un *Ur-Hamlet*, una primera dramatització que no es conserva i no sabem si va ser escrita per Thomas Kyd o per William Shakespeare i que va ser representada el 1589.

Tant si va ser Thomas Kyd com William Shakespeare l'autor d'*Ur-Hamlet*, Shakespeare va reconduir aquesta versió cap al seu *Hamlet*. Es va trobar documentació sobre la presència de Shakespeare i la seva companyia teatral a la inauguració del castell de Kronborg al 1585 a Elsinor, i això demostra algunes peculiaritats a la trama de *Hamlet*: la localització a Elsinor, la descripció d'algunes estances del castell de Kronborg i, sobretot, el nom dels estudiants Rosencratz i Guildenstern, ja que al seguici reial, durant la inauguració, hi havia un Rosencrands i fins a tres Glydenstjerne. Aquests noms no apareixen ni en les versions de Saxo Grammaticus ni en la de Belleforest. Va poder saber Shakespeare tots aquests detalls llegint alguna crònica, o hi era realment present? Viscuts o llegits, aquests detalls van passar a formar part del *Hamlet* definitiu.

Hamlet es va publicar per primera vegada el 1603, la segona publicació revisada i augmentada va ser el 1604-1605 i es va estrenar el 1601 al Globe Theatre de Londres representat per Lord Chamberlain's Men, la seva companyia, formada per 8 actors (més endavant van passar a ser 12 actors fixes).

L'obra està escrita en 5 actes:

- 1r acte: 5 escenes
- 2n acte: 2 escenes
- 3r acte: 4 escenes
- 4t acte: 7 escenes
- 5è acte: 2 escenes

D'aquestes 20 escenes totals, 5 són exteriors i 15 interiors. No conté pròleg.

❖ *Resum de l'obra*

El Príncep Hamlet, que estava estudiant a la universitat alemanya de Wittemberg, es veu obligat a tornar a Elsinor, a la cort de Dinamarca, amb motiu de la mort del seu pare i el casament de la seva mare, la reina Gertrudis, amb el nou rei, Claudi, germà de l'antic rei i oncle de Hamlet.

Enmig de la disconformitat que aquesta situació suposa al príncep, el fantasma del seu pare se li apareix i li fa saber que Claudi, abocant-li verí a l'oïda, el va matar, i li demana al seu fill que vingi la seva mort sense injuriar sa mare. El jove Hamlet desitjaria estar segur del regicidi per part del seu oncle però la incertesa i la incapacitat per actuar augmenten la seva malenconia i poc a poc comença a entrar en una espiral de bogeria.

Per la seva banda, Claudi, a qui mina la culpabilitat, intenta determinar la causa de l'aparent alienació de Hamlet i contracta dos companys d'estudis, Rosencrantz i Guildenstern, perquè espïïn el comportament del príncep. Hamlet se n'adona i com a joc i venjança decideix començar a exagerar la seva suposada demència.

Poloni, un vell i pompós conseller del rei, s'esforça per convèncer als reis que la causa de la bogeria de Hamlet resideix en el seu amor envers la seva filla, Ofèlia. Hamlet i Ofèlia estan veritablement enamorats, però en la seva paulatina desesperació, el jove veu en la noia la representació de la traïció i la luxúria i la rebutja, instant-la a tancar-se en un convent.

Envoltat de tot això, i davant la inseguretats de no saber si el relat del fantasma és cert, Hamlet ordeix un pla per esbrinar-ho; amb aquesta fi contracta un grup teatral per a què representin una obra davant del rei, en la qual s'esdevingui una escena molt semblant a l'assassinat relatat pel fantasma i observar així la reacció de Claudi. Tal i com Hamlet esperava, l'obra enerva profundament al rei en veure el seu crim reflectit en l'escena i és aquí on Hamlet decideix definitivament matar-lo i complir així la seva venjança. Però tot i així, el príncep encara és incapaç d'actuar.

Desesperat i carregat de culpa Claudi insta Gertrudis a que tingui una conversa amb el seu fill, acordant que Poloni s'amagui rere un tapís per ser-ne testimoni, però Hamlet, confonent el vell amb el rei, el mata. Acte seguit s'encara severament amb la seva mare i l'espectre del seu pare se li torna a aparèixer per recordar-li el seu mandat.

Amb la mort de Poloni, Claudi ja té un motiu per desfer-se de Hamlet i, amb el pretext d'amagar-lo i protegir-lo del crim que ha comès, l'envia a Anglaterra amb Rosencrantz i Guildenstern que duen ordres confidencials de matar al príncep. Hamlet descobreix el complot i altera les ordres secretes del Rei de tal manera que seran els dos joves nobles els executats.

Així, Hamlet torna a Dinamarca, però per fatídica sorpresa es troba amb què Ofèlia, víctima de l'alienació que li ha produït la mort del seu pare i el rebuig de Hamlet, s'ha ofegat. El germà de la noia, Laertes, ha tornat de França per venjar la mort del seu pare, Poloni, i s'enfronta verbalment contra Hamlet al cementiri, on els enterraments es debaten si la mort d'Ofèlia és un suïcidi i si mereix ser enterrada cristianament.

Amb l'excusa de buscar el reconciliament entre els dos cavallers, Hamlet i Laertes, Claudi propicia un duel, i dona a Laertes una espasa amb la punta enverinada per a què fereixi de mort a Hamlet. Enmig del duel els dos cavallers s'intercanvien les espases i tant Hamlet com Laertes resulten ferits de mort pel verí. Detinguda la lluita, la reina Gertrudis, que havia begut de la copa enverinada que el rei tenia preparada per a Hamlet en cas que l'espasa no el ferís, mor emmetzinada i Laertes, abans de morir, confessa l'engany i fa les paus amb el príncep. Finalment Hamlet aconsegueix dur a terme la petició del seu difunt pare i mata Claudi, llegant en el seu fidel amic Horaci el seu testimoni envers el món.

❖ *L'autor: William Shakespeare*

La popularitat, el prestigi i el reconeixement universal de la figura literària de William Shakespeare (1564-1616) fa que sigui necessari detallar una biografia minuciosa.

Dramaturg, director i actor teatral, Shakespeare és considerat un autèntic prodigi de la literatura. És l'autor de teatre i escriptor més rellevant de tota la història de la humanitat. Shakespeare és a dia d'avui el suposat autor de 37 obres dramàtiques, 13 comèdies, 10 tragèdies, 9 drames històrics, 154 sonets, 4 romanços, 2 poemes mitològics, un llibre de vers i una elegia funerària. Amb la col·laboració de John Fletcher va escriure dos drames més i se n'hi atribueixen tres més que s'han perdut. Tot i que, no és la quantitat de producció literària sinó la qualitat de les seves obres el que el fa tan especial i únic.

Shakespeare penetra a l'interior de l'ànima humana i ens la mostra despullada amb un llenguatge sublim que ens captiva i ens transporta a una dimensió de màxima comunicació i empatia.

Els personatges, construïts amb una psicologia molt precisa, ens mostren l'essència de la condició humana. S'han fet tot tipus de versions de les seves obres, s'han transformat en els clàssics de la literatura universal i s'han mantingut vigents i actuals al llarg dels quatre segles que fa que es representa l'autor arreu del món.

El contingut dramàtic i el llenguatge de Shakespeare formen un binomi inseparable que atorga a la representació teatral una atmosfera de comunicació incisiva que sedueix a l'espectador i que el fa partícip de la dissecció del que, en termes moderns, podem anomenar la psicologia humana. El domini de la paraula es converteix en literatura en estat pur i ens permet obrir la mirada, el pensament i les emocions en una perspectiva integradora que estimula la nostra capacitat de comprensió de la realitat humana. Shakespeare és, sense dubte, el gran mestre de l'art dramàtic.

❖ *Activitats d'aprenentatge*

1. Sense consultar cap font, escriu totes les obres de Shakespeare que recordis. Després amb els teus companys i companyes de classe, poseu en comú les obres escollides individualment.
2. Llegeix el resum de l'obra que et proporcionem més amunt i marca amb un subratllador fluorescent el nom de tots els personatges que apareixen en l'obra. Classifica'ls en tres grups: personatges de la reialesa, personatges no reials que viuen a la cort i personatges no reials que viuen fora de la cort.
3. Per grups de tres, identifiqueu les localitzacions geogràfiques on succeeix l'obra. Es tracta d'ubicacions reals? Quina importància creus que té aquesta geografia per l'obra?
4. Per grups de quatre llegiu el resum de l'obra i intenteu identificar quin és el tema principal que planteja l'autor.
5. Per parelles, busqueu quina diferència hi ha entre un argument i una sinopsi. A partir del resum que us hem proporcionat redacteu-ne la sinopsi.
6. Creus que les obres clàssiques poden tenir interès en la actualitat? Creus que seria possible un conflicte com el de Hamlet actualment? Posa'n un exemple.

2.2. La versió teatral de Projecte Ingenu

❖ *L'escenificació de Projecte Ingenu*

Ens trobem davant un escenari pràcticament buit, l'únic objecte que presideix l'escena és una copa grossa, de vidre, plena d'aigua. Està situada al bell mig de l'espai i aquí restarà pràcticament fins al final de l'espectacle. Aquesta copa està carregada de simbologia: és la copa de la vida, plena de l'aigua que pot fer néixer el brot més petit o pot podrir amb més rapidesa un cos. Una copa de vidre delicada, fràgil com la vida, que amenaça amb trencar-se en qualsevol moment. És el joc de la vida i la mort que Hamlet està constantment desafiant, la mort que evita, la vida que s'assecarà, l'arma amb la qual la bogeria jugarà amb Ofèlia, el verí que finalment acabarà matant a la reina, al rei, a Laertes i a Hamlet mateix, i la pala amb què l'enterramorts els enterrarà a tots.

A part d'això, l'únic que tenyeix la posada en escena és la imatge projectada. Una imatge que neix de tres fonts: una càmera fixa, que fa la funció de càmera de seguretat; enregistraments que encarnen la imatge de l'espectre; i finalment la imatge que Hamlet grava amb la seva càmera, que a la vegada fa la funció d'apart escènic i diari personal, és l'univers on el personatge aboca les seves confessions, dubtes i pensaments, el seu punt de vista de la realitat.

D'altra banda, tenim dos elements clau que entren en joc cap al final de l'espectacle: dues tarimes i fum. Amb aquests dos elements es juga a crear diferents nivells i espais diversos que ens transporten a racons de la cort o ens endinsen cap a la dimensió desconeguda de la mort.

D'aquesta manera és el cor d'actors qui, amb la seva presència, encarna l'escenografia principal. Són presències, estàtues que envolten el desequilibrat Hamlet. Per buscar el seu equilibri Hamlet intenta sempre ocupar el centre de l'espai, mentre els altres actors el desequilibren movent-se per les diagonals que dibuixa el rectangle escènic. Amb això, seran senzills elements d'attrezzo, ja sigui el mateix vestuari, rèpliques de la copa central, uns daus o unes ulleres, el que ens farà viatjar pels canvis de personatge i de relació entre ells.

Més enllà d'aquests elements escenogràfics o d'attrezzo que puguin proporcionar joc escènic, una de les característiques principals de la nostra posada en escena és que el personatge de Hamlet és interpretat per una actriu. Gràcies a això, podem fer un gir en la

lectura d'alguns dels parlaments del príncep, en la seva relació amb la seva mare Gertrudis i amb la seva estimada Ofèlia, i ens remet, a la inversa, al transvestisme que regnava en les posades en escena de l'època elisabetiana.

❖ *Punts d'atenció per entendre millor Hamlet de Projecte Ingnu*

- *Hamlet* de Projecte Ingnu és una versió contemporània del clàssic, de manera que algunes de les escenes estan retallades o entrelaçades amb la finalitat de donar ritme i escurçar la versió original, que representada en la seva totalitat podria arribar a durar unes sis hores.
- És la presència dels intèrprets, el seu moviment i els jocs que proposen amb elements senzills allò que genera tots els espais per on transcorre l'obra.
- El camp audiovisual i l'ús de la càmera de vídeo ens permet transmetre d'una manera contemporània els apartats i soliloquis que Shakespeare dirigia al públic, així com les aparicions de l'espectre i el control de Claudi sobre Hamlet.
- Tots els intèrprets, tret de Hamlet, doblen personatges, la qual cosa enriqueix el joc escènic i dona pes al personatge principal.
- Hamlet, com gran part dels personatges Shakespearians, és un ésser incomprès, desubicat, en confrontació amb el seu entorn, que busca resoldre dins seu tots els dubtes i contradiccions que genera la vida, l'entrar en conflicte en la construcció d'una personalitat. Per això, una posada en escena sòbria i l'ús de recursos intangibles, com la projecció o el fum, ens ajuda a endinsar-nos en l'immens món interior de Hamlet.

❖ *Activitats d'aprenentatge*

1. Per què era habitual l'ús del transvestisme en les representacions de Shakespeare? Per grups, investigueu sobre el paper de la dona en l'època shakesperiana.
2. Per grups de quatre llegiu el següent monòleg. Decidiu quin és el tema principal que planteja. Argumenteu-ho amb els companys i companyes generant un debat:

Ser o no ser, aquest és el dilema:
si és més noble sofrir calladament
els cops i fletxes d'una Sort indigna,
o alçar-se en armes contra un mar d'adversitats
i eliminar-les combatent. Morir, dormir: res més...
I si dormint s'esborren tots els mals del cor
i els mil estigmes que ha heretat la carn,
¿quin desenllaç pot ser més desitjat?
Morir, dormir... dormir... i potser somiar...
Sí, aquest és l'obstacle: no saber
quins somnis acompanyaran el son etern,
un cop alliberats d'aquesta pell mortal,
és el que ens frena i fa que concedim
tan llarga vida a les calamitats.
¿Per què aguantem, si no, l'escarni d'aquests temps,
el jou dels opressors, el greuge dels superbs,
les nafres d'un amor no correspost,
la lentitud de la justícia,
l'orgull de qui té un càrrec o el desdeny
dels ineptes pel mèrit pacient,
quan un mateix pot liquidar els seus comptes
amb una simple daga? ¿Qui arrossegaria
el pes d'aquest bagatge tan feixuc
tota una vida de suors i planys,
si no fos que el temor d'alguna cosa
més enllà de la mort, aquell país inexplorat
del qual no torna mai cap viatger,
confon la voluntat
i fa que preferim patir mals coneguts
a fugir cap a uns altres que desconeixem?
I així la consciència ens fa covards a tots,
els colors naturals del nostre impuls
empal·lideixen sota l'ombra de la reflexió,
i empreses de gran pes i gran volada
per aquesta raó desvien el ser curs, i perden
el nom d'accions... Però silenci...
La bella Ofèlia!... Nimfa, en les teves oracions
recorda tots els meus pecats

-
3. Hamlet és un dels personatges més interessants i complexos de la literatura universal. Molts intèrprets i directors/es s'han sentit atrets per aquest personatge i n'han fet una versió cinematogràfica o teatral. Amb els mateixos grups d'abans, mireu les següents versions del mateix monòleg. Analitzeu com l'escenificació de cada un d'ells, pot dotar al mateix text de diferents interpretacions o potenciar més uns temes que d'altres, ja sigui per l'acció que desenvolupa l'actor, com per l'espai on transcorre el monòleg. Feu una llista amb el que identifiqueu en cada vídeo i compartiu-ho amb la resta del grup per generar un debat:

Versions cinematogràfiques:

- [Hamlet interpretat per Laurence Olivier](#) -1948
- [Hamlet interpretat per Mel Gibson](#) - 1990
- [Hamlet interpretat per Kenneth Branagh](#) - 1996
- [Hamlet interpretat per Ethan Hawke](#) - 2000
- [Hamlet interpretat per David Tennant](#) - 2009

Versions teatrals:

- [Hamlet dirigit per Peter Brook](#) - 2000 (vés a 1h. 29 min. 30 seg.)
- [Hamlet interpretat per Benedict Cumberbatch](#) - 2015
- [Hamlet interpretat per Andrew Scott](#) - 2018

4. Per parelles agafeu el monòleg de la pregunta 2 i després visioneu la versió cinematogràfica protagonitzada per Mel Gibson i la versió teatral protagonitzada per Andrew Scott. Llegiu en veu alta el monòleg i després visioneu les dues versions. Compareu els tres tipus de missatges: el literari escrit (la vostra lectura), el teatral representat (versió d'Andrew Scott) i l'audiovisual cinematogràfic (versió de Mel Gibson). Quina diferència creieu que hi ha entre la vostra lectura i les versions que heu vist després? Creieu que el text teatral està escrit per ser llegit? Quin objectiu final creieu que té un text teatral? Assenyaleu les semblances i diferències entre la vostra lectura i les versions visionades posteriorment. Què prefereixes? Per què?
5. Reescriu el monòleg "Ser o no ser" de Hamlet amb les teves pròpies paraules. Pots gravar-te amb una càmera o un mòbil, fent-lo servir de confessor, com fa el nostre Hamlet. Compartiu-ho i ensenyeu-ho a la resta de la classe.

3. Propostes de treball posteriors a la funció de teatre

3.1. Exercicis sobre el contingut literal de l'obra

1. Marca, en cada cas, la resposta correcta. (Respostes als annexos).

• Què desperta el rebuig en Hamlet en el seu primer monòleg?

- A. La mort del seu pare
- B. El casament de sa mare amb son oncle
- C. Déu

• Qui marxa de la cort a la primera escena?

- A. Poloni
- B. Hamlet
- C. Laertes

• Qui veu l'espectre per primer cop?

- A. Claudi
- B. Horaci
- C. Hamlet

• Quin relat fals s'ha fet córrer per explicar la mort del pare de Hamlet?

- A. Que el va picar un escorpí quan dormia
- B. Que dormint al jardí va morir per causes naturals
- C. Que el va picar una serp quan dormia al jardí

• Què demana Hamlet a Horaci després d'haver vist l'espectre?

- A. Que juri que l'ajudarà a matar a Claudi
- B. Que juri que no dirà res
- C. Que juri que ell també l'ha vist

• Què demana Claudi a Hamlet quan es troben després de que Hamlet hagi vist l'espectre?

- A. Que no allargui el dol i se'n torni a estudiar a Wittemberg
- B. Que deixi de mirar a terra i resi per la seva mare
- C. Que no allargui el dol i el miri com un pare

-
- Què fa Ofèlia quan Poloni entra a la seva cambra?
 - A. Decideix explicar-li al seu pare els seus sentiments
 - B. S'inventa un relat per amagar a Hamlet
 - C. S'enfada amb Hamlet

 - Què ensenya Poloni als reis per demostrar que la bogeria de Hamlet és fruit de l'amor que sent per Ofèlia?
 - A. Unes cartes d'amor
 - B. Uns versos d'amor
 - C. Una cançó d'amor

 - Què li diu Hamlet a Poloni quan es fa passar per boig per primera vegada?
 - A. Que és peixater
 - B. Que és carnisser
 - C. Que és mentider

 - Què confessen Rosencrantz i Guildenstern quan són exhortats per Hamlet?
 - A. Que el rei i la reina els han fet venir per matar-lo
 - B. Que han vingut per voluntat pròpia
 - C. Que el rei i la reina els han fet venir per vigilar-lo

 - Què és el li sembla monstruós a Hamlet dels actors?
 - A. Que cobrin tan poc
 - B. Que puguin fingir
 - C. Que puguin memoritzar tant text

 - Què decideix Hamlet després de rebre als actors?
 - A. Que farà que Claudi sigui actor a l'obra
 - B. Que observarà la reacció de Gertrudis
 - C. Que farà que representin una escena semblant a la mort del seu pare

 - Quin és el dilema de Hamlet?
 - A. Dormir o somiar
 - B. Matar o morir
 - C. Ser o no ser

-
- Què és el que Ofèlia vol fer entendre a Hamlet quan li retorna la càmera?
 - A. Que els estan espiant
 - B. Que ja no l'estima
 - C. Que vol que la gravi

 - Què li diu Hamlet a Ofèlia al final de l'escena?
 - A. Que l'oblidi
 - B. Que se'n vagi a un convent
 - C. Que es tanqui a la cambra

 - Com interpreten els actors l'escena que Hamlet els hi ha demanat?
 - A. Ballant
 - B. En anglès
 - C. Cantant

 - Què és el que fa que Hamlet estigui eufòric quan s'acaba la representació?
 - A. Que ha sortit molt bé
 - B. Que a Ofèlia li hagi agradat
 - C. Que Claudi s'hagi enfadat

 - Amb què es compara Hamlet quan diu a Guildenstern i Rosencrantz que no el faran parlar?
 - A. Amb una persona muda
 - B. Amb una flauta
 - C. Amb una tomba

 - Per què no mata Hamlet a Claudi quan està resant?
 - A. Perquè seria pecat
 - B. Perquè no té l'arma a mà
 - C. Perquè l'enviaria al cel

 - Amb què confon Hamlet a Poloni quan el mata?
 - A. Amb una rata
 - B. Amb el rei Claudi
 - C. Amb un lladre

-
- Per què s'apareix per segon cop l'espectre?
 - A. Perquè Hamlet resa
 - B. Perquè Hamlet li suplica
 - C. Perquè Hamlet està injuriant a la reina

 - Què li diu Hamlet a Gertrudis després d'haver vist l'espectre?
 - A. Que es confessi i plori les culpes
 - B. Que l'ajudi a matar a Claudi
 - C. Que té el cor corromput

 - Què decideix Claudi quan Gertrudis li explica que Hamlet ha matat Poloni?
 - A. Que l'enviarà a Anglaterra
 - B. Que l'enviarà al cel
 - C. Que l'enviarà a la universitat

 - Quin és el tret més característic de la bogeria d'Ofèlia?
 - A. Que canta cançons populars
 - B. Que blasfema
 - C. Que és violenta

 - Per què torna Laertes a la cort de Dinamarca?
 - A. Perquè ha sentit que sa germana ha embogit
 - B. Per venjar la mort del seu pare
 - C. Per matar a Hamlet

 - Com mor Ofèlia?
 - A. Ofegada al mar
 - B. Ofegada al riu
 - C. Ofegada amb una soga

 - Què descobreix Hamlet en el seu viatge a Anglaterra?
 - A. Que no es dirigeixen a Anglaterra
 - B. Que Gertrudis ha donat ordres secretes a Guildenstern i Rosencrantz
 - C. Que Guildenstern i Rosencrantz duen l'ordre de matar-lo

-
- L'enterramorts cava la tomba per a Ofèlia dins del cementiri, i no fora com hauria de fer-se amb algú que s'ha suïcidat. Perquè es veu obligat a fer-ho així?

- A. Perquè s'ha d'enterrar Ofèlia juntament amb Poloni, el seu pare.
- B. Perquè Ofèlia encara és verge.
- C. Perquè Ofèlia és de la noblesa.

- Amb quina calavera parla Hamlet al cementiri?

- A. Amb la d'Ofèlia
- B. Amb la del bufó del rei
- C. Amb la de l'antic rei

- Quin pla idea Claudi per matar a Hamlet en el duel d'espases que el rei proposa?

- A. Donar una espasa enverinada a Laertes
- B. Donar una copa de vi enverinada a Gertrudis
- C. Donar una espasa sense punta a Hamlet

2. Horaci i Laertes són personatges molt diferents interpretats per un sol actor. Descriu-los breument tenint en compte la relació que tenen amb Hamlet. Explica per què creus que en la proposta de Projecte Ingnu està interpretat per un sol actor. Argumenta la resposta amb els teus companys generant un debat.

3. Quin personatge de l'obra et sembla més atractiu dramàticament? Argumenta la resposta.

4. Shakespeare proporciona dades per deduir el temps en què transcorre l'acció de l'obra. Series capaç de dir quant temps passa aproximadament des que comença l'obra fins que acaba? Et sembla versemblant el tractament del temps teatral? Transcorre el temps de forma lineal?

5. Llegeix aquest fragment d'escena i contesta les preguntes.

(...)

REINA: ¿Què he fet, perquè la teva llengua gosi articular paraules tan grolleres contra mi?

HAMLET: Una acció que enterboleix el sant rubor de la decència,

que titlla la virtut d'hipòcrita, que treu
la rosa que embellia el front d'un amor innocent
per deixar-hi un estigma, i fa els vots nupcials
tan falsos com promeses de tafur... Un acte
que del cos del contracte més sagrat
n'arrenca l'ànima, que fa de les pregàries
un garbuix de paraules... El cel envermelleix
damunt d'aquesta esfera sòlida i, amb cara trista,
talment com si esperés el Dia del Judici,
se'n mostra avergonyit.

REINA: ¿Quin acte pot ser aquest, pobra de mi,
que s'anuncii amb un retronny tan estrident?

HAMLET: Mireu aquest retrat, i després aquest altre!

Són la imatge fidel de dos germans.
Mireu quina noblesa desprenia aquest rostre:
el front de Júpiter,
els ulls de Mart, que ordenen i amenacen,
el posat de Mercuri, l'enviat dels déus,
quan aterrava al cim que besa el firmament...
Una amalgama i una forma en què, sens dubte,
semblava que cada un dels déus hagués deixat
la seva empremta per crear un home modèlic.
Era el vostre marit. I ara mireu-vos l'altre:
el vostre nou marit, l'espiga borda
que va contaminar el bon blat. No teniu ulls?
¿Com heu pogut deixar aquesta muntanya fèrtil
per venir a pasturar en aquest ermot? No teniu ulls?
No digueu que és amor, perquè a la vostra edat
l'empenta de la sang s'ha tornat dòcil
i obeeix la raó. Però ¿quina raó
pot fer passar d'això a això?

REINA: No parlis més, Hamlet.
Fas que els meus ulls es girin cap a dins de l'ànima

i hagin de veure taques d'un negre tan intens
que no s'esborraran.

HAMLET: I tot per viure
entre la fètida suor d'un llit greixós,
colgada en la immundícia, dient paraules dolces
i fornicant enmig dels fems!

REINA: No parlis més!
Cada paraula teva és un punyal
que em fereix les orelles. Prou, dolç Hamlet!

HAMLET: Un assassí, un canalla i un bergant
que no arriba ni a la vintena part
de la desena part del vostre antic senyor,
bufó de reis, usurpador del ceptre i de l'imperi,
que va robar la diadema d'un prestatge
i la du a la butxaca...

REINA: Prou!

HAMLET: Un rei fet de pedaços i retalls...
Entra l'espectre.
Salveu-me i empareu-me dins les vostres ales,
guardes celestials! Què vols, noble figura?

REINA: Déu meu, és boig...

HAMLET: ¿Véns a reprendre aquest teu fill mandrós,
que, deixant passar el temps i l'arravatament,
no ha executat el teu mandat terrible?
Contesta!

ESPECTRE: No ho oblidis. He vingut només
per afilar el teu objectiu, ja gairebé esmussat.
Mira, però, la teva mare: està perplexa.

Intercedeix entre ella i el seu cor que lluita!
La imaginació més forta és la dels febles.
Parla-li, Hamlet.

HAMLET: Què teniu, senyora?

REINA: Déu meu! I què tens tu, que mires
al buit amb aquests ulls extraviats
i converses amb l'aire sense cos?
Oh, estimat fill,
refreda amb paciència la flama i l'escalfor
del teu desassossec. Què mires?

HAMLET: A ell! A ell! Mireu la pal·lidesa d'aquests ulls!
La seva forma i causa juntes commourien
les pedres si el sentissin...

REINA: A qui l'hi dius, això?

HAMLET: No veieu res, allà?

REINA: No, no veig res; i això que veig tot el que hi ha.

HAMLET: Ni heu sentit res, tampoc?

REINA: Només les nostres veus.

HAMLET: Però mireu! Mireu-lo com se'n va!
El meu pare, vestit tal com vestia en vida!
No veieu com travessa la porta ara mateix?

REINA: És pura invenció del teu cervell.
Per crear imatges sense cos, la bogeria
ha estat sempre molt hàbil.

HAMLET: Bogeria?

Els meus batecs van tan a l'hora com els vostres,
i afinen tant o més. No és bogeria res
del que jo he dit. Poseu-me a prova i ho repetiré
paraula per paraula: si fos boig,
evadiria el repte. Mare, per l'amor de Déu,
no us unteu l'ànima amb pomades enganyoses
pensant que parla el meu deliri i no la vostra culpa.
Això seria posar un tel damunt la nafra
mentre el mal invisible i pestilent
ho infecta tot per dins. Confesseu-vos al cel,
ploreu les culpes del passat i eviteu tornar a caure,
no vulgueu adobar les males herbes
i fer-les més podrides.

REINA: Oh, Hamlet, m'has partit el cor en dos.

HAMLET: Llenceu-ne, doncs, la part més corrompuda,
i amb la meitat que us quedi viviu amb més puresa.

Bona nit de nou.

I quan vulgueu la benedicció de Déu,
jo imploraré la vostra... Pel que fa a aquest home,
creieu-me que ho lamento; però el cel
ha volgut castigar-nos a tots dos alhora
fent de mi l'instrument executor.

Jo us el trauré d'aquí, i sabré respondre
d'aquesta mort. I, altre cop, bona nit.

(...)

- On estan els personatges?
- En quina situació es troben?
- Analitza els recursos estilístics que es fan servir al text.
- Escribeu les característiques que recordis del gènere al qual pertany l'obra i classifica'l dins del teatre de l'autor (és una tragèdia o comèdia?).
- Segueix Shakespeare la unitat de lloc, temps i acció?
- Comenta els trets característics del teatre de Shakespeare que apareixen reflectits en el fragment. (Complementa els teus coneixements amb altres fonts que puguis trobar sobre el teatre de Shakespeare).

3.2. Activitats entorn a la proposta escènica de Projecte Ingenu

1. Hamlet utilitza una càmera durant tota l'obra. Explica el significat que creus que té la càmera de vídeo per a ell. En dues ocasions altres personatges també l'utilitzen. Explica per què creus que passa.
2. Explica quin significat pren l'aigua en l'escenificació de Projecte Ingenu. Com s'utilitza, en quins moments i quin significat pren.
3. En la versió que has vist el personatge de Hamlet està interpretat per una dona. Creus que el gènere és important per explicar la història? Què creus que afegeix a nivell de significat que Hamlet sigui una dona?
4. El transvestisme (que una dona faci d'home) no és exclusiu per al personatge de Hamlet. En quin altre moment de l'obra es dona. Creus significatiu que siguin les dones les que fan els papers escrits per a homes?
5. Com has pogut comprovar, l'escenografia de l'obra no reproduïx un espai "real". Dues estructures generen tots els espais on passa la història. Per parelles, feu una llista de tots els espais o llocs on es desenvolupa la història. Després dibuixeu una proposta escenogràfica de l'escena de la cambra entre Gertudis i Hamlet (que teniu a la pregunta 3.1.5). Utilitzeu les mateixes estructures però fent una proposta diferent a la que utilitza la companyia. Exposeu i justifiqueu la idea davant dels vostres companys.
6. En un moment de l'obra, Hamlet decideix fer una representació teatral davant del rei per descobrir si és culpable de l'assassinat del seu pare. Una obra de teatre dins l'obra de teatre. Per fer-ho, en l'escenificació que has vist, hi ha un canvi de llenguatge, els personatges canten. Aquesta "obra de teatre" té dos estils diferents de música que acompanyen dos moments diferents. Defineix els dos estils musicals que s'utilitzen i quin significat creus que donen en cada moment.
7. Us proposem que ara sigueu vosaltres els i les intèrprets que Hamlet contracta per a què facin l'obra de teatre i que feu servir el llenguatge musical. Us proposem que en

grups de 3 us inventeu una cançó que pugui servir per “cantar” la següent escena.
Un cop ho tingueu graveu-vos.

INTÈRPRET 1: A fe que he de deixar-te amor, molt aviat. Les forces abandonen el meu cos fatigat, mes tu viuràs en aquest món després de mi. Estimada i honrada, i espero que el destí, l'amor d'un nou marit et doni.

INTÈRPRET 2: No, això mai! Buscar l'amor d'un altre fóra traïció i sigui maleïda si mai ho goso fer. Prendre segon marit vol dir matar el primer.

INTÈRPRET 1: Greu jurament mes ara deixa'm esposa meva.

INTÈRPRET 2: Dorm espòs estimat i que mai no ens separi cap fet desventurat.

INTÈRPRET 3: Negres idees, braç expert, verí potent:
és l'hora més propícia, ningú no em veu ni em sent...
Filtre d'arrels collides al punt de mitjanit,
tres voltes embreixat, tres voltes maleït:
que el teu màgic poder, fulminant i homicida,
usurpi tot alè de salut i de vida!

* Adjuntem unes bases opcionals per a fer la vostra cançó, escolliu la que més us agradi:

• Opció base musical 1:

<https://www.youtube.com/watch?v=sc-p-PWzLpc&frags=pl%2Cwn>

• Opció base musical 2:

https://www.youtube.com/watch?v=WpH7-d_2FE0&frags=pl%2Cwn

• Opció base musical 3:

<https://www.youtube.com/watch?v=9nQKwEV6BiU>

3.3. Els continguts temàtics de l'obra. Proposta de treball.

1. Llegeix aquesta escena de Hamlet i Ofèlia. És una de les escenes més difícils de totes les obres de Shakespeare per la contradicció que planteja. En la proposta de Projecte Ingenú sembla que Ofèlia vol advertir a Hamlet. Què creus que senten els personatges al principi de l'escena? I al final? Hi ha un moment de l'escena on Hamlet sembla que canvia d'opinió. A què creus que és degut? Argumenta-ho.

OFÈLIA: Senyor...

Com heu estat, altesa, durant tots aquest dies?

HAMLET: Bé, bé, molt bé, molt bé... Gràcies humils.

OFÈLIA: Senyor, tinc records vostres
que us volia tornar des de fa temps,
i us pregaria que els volguéssiu acceptar.

HAMLET: No t'he donat mai res, jo.

OFÈLIA: Vós sabeu prou que sí, senyor...
I amb frases perfumades d'un alè tan dolç
que encara els enriqueix més. Ara han perdut
el seu perfum, i per això us els torno;
perquè el regal més ric, per un cor noble,
es torna pobre si el que l'ha donat
es torna esquerp. Teniu, senyor.

HAMLET: Ahà! Ets honesta?

OFÈLIA: Senyor...?

HAMLET: Ets bella?

OFÈLIA: Què voleu dir, senyor?

HAMLET: Que, si ets honesta i bella, la teva virtut no hauria d'acceptar cap tracte amb la teva bellesa.

OFÈLIA: Què millor que la bellesa, senyor, per tenir tractes amb la virtut?

HAMLET: Sí, tens raó; perquè és més fàcil que el poder de la bellesa converteixi la virtut en alcavota que no pas que la força de la virtut faci que la bellesa se li assemblí. Això abans era una paradoxa, però en aquests temps és cosa demostrada. Jo t'havia estimat.

OFÈLIA: És cert, senyor; així m'ho vau fer creure.

HAMLET: Doncs no t'ho hauries d'haver cregut. No t'estimava.

OFÈLIA: Doncs encara vaig ser més enganyada.

HAMLET: Vés-te'n a un convent. O és que vols concebre pecadors? Jo sóc un home de virtut moderada, i tanmateix podria acusar-me d'unes coses que valdria més que la meva mare no m'hagués parit. Sóc orgullós, venjatiu, ambiciós... amb més pecats a la meva disposició que cervell per encabir-los, imaginació per donar-hi forma i temps per cometre'ls. ¿Què hi fan, els individus de la meva espècie, arrossegant-se entre la terra i el cel? Som tots uns perfectes canalles: no te'n creguis ni un. Vés a un convent i queda-t'hi.
On és el teu pare?

OFÈLIA: És a casa, senyor.

HAMLET: Doncs que tanquin amb clau totes les portes: així només podrà fer el ridícul a casa seva. Adéu. Per si mai et casessis, et donaré de dot aquesta creu: ja pots ser casta com el gel i pura com la neu, que no et podràs escapar de la calúmnia. Vés-te'n a un convent. Adéu. O, si t'has de casar tant sí com no, casa't amb un cretí; perquè els homes intel·ligents saben prou bé en quina mena de monstres els convertiu. Au vés-te'n a un convent! Vés! I de pressa! Adéu.

HAMLET: Ja sé com us pinteu, m'ho han explicat prou bé.

Déu us dóna una cara i vosaltres us en feu una altra.

Camineu fent saltirons o remenant el cul, arrossegueu les esses quan parleu, poseu mals noms a tota criatura vivent i feu passar per ignorància la vostra mala fe. Prou! No vull

parlar-ne més, que això m'ha tornat boig. No hi haurà més matrimonis, em sents? Els que ja estan casats —tots menys un— seguiran vius; els altres seguiran tal com estan. Au, véste'n a un convent!

OFÈLIA: Oh, que un cervell tan noble s'hagi destruït...!

L'ull, la llengua i l'espasa del soldat,
del cortesà, del savi, l'esperança
naixent d'un regne més feliç, mirall
i pauta de costums i bones formes,
abans exemple de tothom i ara ensorrat!

I jo, la dona més desventurada,
que havia assaborit la dolça música
de les seves promeses, he de veure
aquella noble i sobirana intel·ligència
desafinada com un carilló trencat,
la forma de la joventut més esclatant
malmesa pel deliri. Oh, pobra de mi!
Haver vist el que he vist, veure el que veig!

2. En l'obra que has vist es presenten dos personatges femenins: la Reina Gertrudis i Ofèlia, filla de Poloni. Analitza els caràcters de les dues i els trets psicològics pels quals, en ambdós casos, poden ser víctimes o botxins d'altres personatges.
3. Llegeix els següents tres fragments de la mateixa escena però de tres traductors catalans diferents: Morera, Oliva i Sellent. Analitza la rima i l'estructura mètrica i l'ús del llenguatge en cada un d'ells i compara'ls. Sense buscar informació prèviament, ordena cronològicament les tres traduccions. Quina et resulta més entenedora? Digues quina creus que és la que hem fet servir Projecte Ingenu i per què.

Magí Morera i Galícia	Salvador Oliva	Joan Sellent i Arús
<p>Rancior de mon crim! Del cel la senten, car té damunt la damnació primera... és la mort d'un germà. M'és impossible fé oració; car, si mogut m'hi sento. amb ver desig, tot m'ho desfà la força del crim, que té més força que els desigs; i, com un home atret per doble afany, resto pensant a quin primé atendria, i cap n'atenc. Ni que eixa mà avorrida fos més xopa del que és de sang germana, ¿és que a dalt del bon cel no hi ha prou pluja per deixar-la com neu? Doncs, ¿per què és bona, la gràcia, si del crim no afronta el rostre? I ¿què hi ha, en l'oració, si no és la doble fortitud que suporta el que rellisca i perdona al caigut? Doncs ulls en l'aire, i esborri's mon pecat. Mes ¿quina forma donaré a mon pregar, que m'aprofiti? — Perdoneu-me, Senyor, mon crim infecte...— Això és inútil, puix retinc encara, d'aquelles coses que assassí van fer-me: mon tron, ma ambició, la meva reina. Com hi ha perdó, sens reparar l'ultratge? Pels vils camins del món, la mà daurada del crim pot fé endarrera la justícia, i amb el guany criminal sovint es compra la llei; mes no és així damunt nosaltres; no hi val, l'habilitat: allí es pledeja la causa al natural, i som nosaltres mateixos, compel·lits per nostres culpes, a fornir-ne la prova. Doncs què em resta? Provà el penediment fins on arriba? Mes ¿on ha d'arribar, pel miserable que no es sap penedir? ¡Oh, ma consciència, tan negra com la mort! ¡Ànima sutza presa en el vesc de què pretens lliurar-te i, com més te'n debats, més t'hi empresones! Àngels, aideu-me! Provaré! ¡Flecteu-vos, genolls rebels! I tu, cor meu, on vibren cordes d'acer, ablana't com si fossis de tend rums de l'infant que ve de néixer. Tot pot acabar bé.</p>	<p>La pudor del meu crim arriba fins el cel; porto a sobre l'estigma més antic: assassinar un germà. Resar, no puc; però l'impuls de fer-ho és fort com el desig. La culpabilitat derrota aquest desig. Com un home llançat a dos destins, m'estic parat i penso quin dels dos he de triar, i no n'escullo cap. Si aquesta condemnada mà tingués més gruix de sang d'algun altre germà, no hi hauria prou pluja en tot l'amable cel per deixar-la tan blanca con la neu? De què serveix la pietat, sinó per afrontar la cara del pecat? Què hi ha en les oracions, sinó la doble força de prevenir-nos del pecat i perdonar-nos? Així doncs, algo els ulls. El pecat ja està fet; quina pregària em pot ser útil? «Perdoneu-me el terrible assassinat!». Però això no pot ser, perquè estic posseït pels avantatges que he obtingut del crim: la corona, la reina i l'ambició. Es pot ser perdonat i gaudir de l'ofensa? En els corrents corruptes d'aquest món, la mà que s'ha enriquit d'algun delictes pot marginar la llei, i molt sovint veiem que el premi del pecat compra la llei. Però al cel no és així. Allí dalt no hi ha trampes: tots els actes es mostren tal com són; ens veiem obligats a declarar davant mateix de les nostres ofenses. I aleshores, què em queda? Penedir-me? Intentar què pot fer el penediment. I què pot fer, quan penedir-se és impossible? Terrible estat! Ah, pit, més negre que la mort! Ai, ànima enfangada, que, lluitant per ser lliure, t'enfones més i més. Àngels, auxili! Provem-ho: doblegueu-vos, genolls entossudits, i, cor de cordes acerades, fes-te flonjo com els músculs d'un nen nascut de poc. Tot podria anar bé.</p>	<p>La pudor del meu crim arriba fins al cel; porta al damunt l'estigma més vell i primitiu: matar un germà... No puc resar, no puc! Ni que l'impuls sigui tan gran com els propòsits, la culpa és molt més forta que la voluntat; i, com el qui es debat entre dos objectius, quedo paralizat abans de començar i els desatenc tots dos. Si aquesta mà culpable tingués un doble gruix de sang fraterna, ¿no hi hauria prou pluja al cel clement per fer-la blanca com la neu? ¿De què serveix la gràcia, sinó per afrontar el pecat? I ¿no té la pregària la força doble d'impedir-nos de caure o perdonar-nos després d'haver caigut? Puc alçar els ulls: el mal ja està comès... però ¿quina pregària pot servir? "Perdoneu aquest meu crim horrible"? No, no pot ser, que encara posseeixo tots aquells fruits pels quals el vaig cometre: la corona, la meva ambició i la reina. Com puc ser perdonat i retenir el profit? En els camins corruptes d'aquest món la rica mà del crim pot desplaçar la llei, i molt sovint veiem com el botí serveix per comprar la justícia. Però al cel no és així: allà no hi valen frauds, allà les accions es mostren tal com són, i se'ns obliga, davant dels ulls i el rostre dels pecats, a confessar-los. Què puc fer, doncs? Penedir-me. Què no pot fer el penediment? Pro, i si no puc? De què serveix, si no puc penedir-me? Oh, vil condició! Oh, entranyes negres com la mort! Oh ànima enfangada, que lluitant per ser lliure t'enfones més encara! Àngels, ajudeu-me! Doblega't, oh genoll enterc... i que el meu cor s'estovi com els nervis d'un infant de pit. Tot pot acabar bé.</p>

-
4. El vers té una musicalitat pròpia que ajuda a la recepció del text. Una bona locució del vers és capaç de fer arribar aquesta musicalitat sense que resulti pesat per a l'espectador. Contràriament, pot resultar fatigós i repetitiu. Formeu petits grups. Recordeu algun moment de l'obra on noteu la rima del vers? Repartiu-vos el textos anteriors i llegiu-los els tres en veu alta. Després intercanvieu impressions sobre cada text.
 5. A l'obra apareixen diferents personatges de diferents grups socioculturals que, per tant, utilitzen diferents nivells de llenguatge. T'has fixat en la forma de parlar de l'enterraments? A quin nivell creieu que pertany i quines característiques presenta?
 6. Hamlet reflexiona durant tota l'obra sobre què és la mort i com enfrontar-s'hi, està en perill de mort mentre està a la cort però ell mateix decideix quedar-s'hi. Per què creus que ho fa? Argumenta la teva resposta.
 7. La traïció és un tema recurrent en l'obra de *Hamlet*. Argumenta com creus que viuen la traïció els diferents personatges (Rei, Reina i Laertes) en aquestes situacions:
 - **El monòleg del Rei** (Acte V, final de l'escena 11 - la representació).
 - **La conversa de la Reina i Hamlet a l'habitació de Gertrudis** (Acte IV, escena 12 - la cambra de Gertrudis).
 - **El combat final entre Laertes i Hamlet** (Acte III, escena 20 - combat).
- Creus que hi ha algun altre personatge que hagi comès traïció en l'obra? Digues quin i argumenta-ho.
8. Com et sembla que actua la mare de Hamlet amb ell? Creus que el jove gaudeix de l'ambient familiar òptim per desenvolupar-se com a persona?
 9. En el moment en que Ofèlia perd al seu pare sembla que es torni boja. Com creus que afecta aquesta "bogeria" a la Reina, i al Rei? I a Laertes, el seu germà?
 10. En un moment de l'obra, Hamlet defineix el que creu que és el comportament "femení". Hi estàs d'acord? Creus que reflecteix la manera d'entendre el comportament de l'època?
 11. Busqueu per grups la diferència entre una obra dramàtica i una obra tràgica. En quin dels dos gèneres creieu que podríem situar Hamlet? Argumenteu la resposta.
 12. Perquè creus que Hamlet s'ha convertit en un símbol universal?
-

4. Annex

4.1 Objectius didàctics generals potencials

- Conèixer l'obra d'un dels autors més importants de la història del teatre mundial.
- Vincular els continguts argumentals de l'obra amb aspectes rellevants presents en el món actual.
- Analitzar com es pot adaptar un text clàssic a través del teatre incloent dansa i música.
- Conèixer i valorar una companyia jove.
- Descobrir com els actors i actrius expressen, mitjançant la música, idees i emocions molt pròximes a experiències reals.
- Reflexionar sobre el procés creatiu i els diferents elements que formen un projecte de teatre.
- Apropar el públic jove a una experiència teatral original i crear interès per les arts escèniques i les manifestacions culturals en general.
- Disfrutar d'un espectacle en directe i descobrir una forma d'entreteniment.

4.2 Continguts d'aprenentatges potencials

- Comprensió de missatges orals, escrits i audiovisuals.
- Lectura comentada i dramatitzada d'obres de teatre o fragments, reconeixent els aspectes formals del text teatral, sobretot l'estructura.
- Lectura, anàlisi i ús d'altres llenguatges estètics.
- Ús dels elements lingüístics i discursius essencials per a la cohesió interna de les idees en els textos orals, escrits i audiovisuals: connectors textuais, tractament de les formes verbals i adequació del registre dels textos orals, escrits i audiovisuals en les funcions comunicatives, en especial a les de les activitats acadèmiques.
- Elaboració i organització del missatge audiovisual: combinació del text i de les paraules amb els altres recursos visuals, icòniques i sonores.
- Interès per la bona presentació dels textos escrits, respectant les normes gramaticals, ortogràfiques, tipogràfiques i dels elements icònics que complementen i donen suport a la informació verbal.
- Conscienciació de que les llengües son elements que defineixen la identitat personal i col·lectiva, una eina potenciadora de la comunicació i aprenentatge i una porta oberta a la comprensió del món i de les altres persones.
- Transformacions i desequilibris del món actual.

4.3 Algunes respostes

Respostes de l'activitat 1 de l'apartat 3.1:

- Què desperta el rebuig en Hamlet en el seu primer monòleg? B
- Qui marxa de la cort a la primera escena? C
- Qui veu l'espectre per primer cop? B
- Quin relat fals s'ha fet córrer per explicar la mort del pare de Hamlet? C
- Què demana Hamlet a Horaci després d'haver vist l'espectre? B
- Què demana Claudi a Hamlet quan es troben després que Hamlet hagi vist l'espectre? C
- Què fa Ofèlia quan Poloni entra a la seva cambra? B
- Què ensenya Poloni als reis per demostrar que la bogeria de Hamlet és fruit de l'amor que sent per Ofèlia? B
- Què li diu Hamlet a Poloni quan es fa passar per boig per primera vegada? A
- Què confessen Rosencrantz i Guildenstern quan són exhortats per Hamlet? C
- Què és el li sembla monstruós a Hamlet dels actors? B
- Què decideix Hamlet després de rebre als actors? C
- Quin és el dilema de Hamlet? C
- Què és el que Ofèlia vol fer entendre a Hamlet quan li retorna la càmera? A
- Què li diu Hamlet a Ofèlia al final de l'escena? B
- Com interpreten els actors l'escena que Hamlet els hi ha demanat? F
- Què és el que fa que Hamlet estigui eufòric quan s'acaba la representació? C
- Amb què es compara Hamlet quan diu a Guildenstern i Rosencrantz que no el faran parlar? B
- Per què no mata Hamlet a Claudi quan està resant? C
- Amb què confon Hamlet a Poloni quan el mata? B
- Per què s'apareix per segon cop l'espectre? C
- Què li diu Hamlet a Gertrudis després d'haver vist l'espectre? A
- Què decideix Claudi quan Gertrudis li explica que Hamlet ha matat Poloni? A
- Quin és el tret més característic de la bogeria d'Ofèlia? A
- Per què torna Laertes a la cort de Dinamarca? B
- Com mor Ofèlia? B
- Què descobreix Hamlet en el seu viatge a Anglaterra? C
- L'enterramorts cava la tomba per a Ofèlia dins del cementiri, i no fora com hauria de fer-se amb algú que s'ha suïcidat. Per què es veu obligat a fer-ho així? C
- Amb quina calavera parla Hamlet al cementiri? B
- Quin pla idea Claudi per matar a Hamlet en el duel d'espases que el rei proposa? A

5. Bibliografia i webgrafia

- ❖ William Shakespeare, *Hamlet*. Quaderns Crema, Barcelona, 2000.
- ❖ William Shakespeare, *Hamlet*. Vicens Vives, Barcelona, 2005.
- ❖ William Shakespeare, *Hamlet*. EDITORIAL CATALANA, S. A.-Mallorca, entre 257 y 259- Barcelona.
- ❖ Harold Bloom, *Shakespeare, la invención de lo humano*. Anagrama, Barcelona, 2002.
- ❖ *Hamlet*, adaptació de Marc Chornet i Raimon Molins.
- ❖ http://www.xtec.cat/~salonso/1%27obra_de_shakespeare.htm#quarts
- ❖ <https://shakespeareobra.wordpress.com/>

PROJECTE
INGENU

